

Александар во битката кај Исо (333 пр.н.е.), мозаик од Помпеја

(Александар III Македонски - Велики-Магнус (Пела, 356-323 пр.н.е)
(Aleksander III Macedonian - The Great-Magnus (Pela, 356-323 pr.n.e)

8. ГЕНЕАЛОГИЈА НА РОДОВИТЕ ОД АНТИЧКА МАКЕДОНИЈА ДО 21 ВЕК

При истражувањето на многу книги и разни податоци за традициите и искуствата за следење на родовското стебло на фамилиите во светот, како и кај нас, дојдов до сознание дека во светот има големо искуство и традиција за следење на генеалогичката на фамилиите, но, и во Македонија за многу фамилии имаме публикувани податоци за фамилијарното стебло.

Од литературата и податоците кои ги користев сретнав дека на просторите на Македонија има податоци за семејствата на династии, кралеви, цареви, вазали, веќе 45 векови.

(фото: Митко Спирски, март 2002, Белимен, Лешок, Вековното стебло костен и оскоруша во ливадата на дедо Атанас Онуфриевски под кои ми раскажуваше за Сардисувањето на манастирот)
(photo: Mitko Spiroski, March, 2002, Belimen, Lesok, The eternal tree chestnut and mountain ash in the grandfather Atanas Onufrievski's field where he was telling me of the Surrounding of Monastery)

Така, во повеќе книги се сретнува дека македонското царско семејство најпрво се појавува во 1.500 година пред нашата ера со првите цареви: Мино, Македон, Михо, Нико, Ристо, Тане, Ило, Пелаг, Пан, Петар, Нуфре, Мате, Јован, Марко кои се запишани во многу книги, а јас ги издвојувам само овие (извор: ред. бр. 4, 7, 50, 54, 84, 85, 86,87,88, 92,93,129 и 130).

МА			
45 ВЕКОВЕН ЦАРСКИ КОНТИНУИТЕТ			
ИМЕ	ГОДИНА	ТАТКО/НУНКО	ПАЛАТА
1. МИНО	Околу 1.500 г.п.н.е.	Сер А. Еванс	Кносос
2. МАКЕ И ДОНЕ	Околу 1.400 г.п.н.е.		Пела
3. МИХО	10. ПАН		Горњина
4. НИКО	11. ПЕТАР		Атланта
5. РИСТО	12. МАТЕ		Вардвр. рид
6. ТАНЕ	13. ЈОВАН		
7. ГОНЕ	14. НУФРЕ		
8. ИЛО	15. ГОРГ		
9. ПЕЛАГ	16. МАРКО		
КУМРАНСКИ ЗАПИСИ			
17. КАРАН	825-797 г.п.н.е.		
18. КОИН	797-774 г.п.н.е.		
19. ТИРИМ	774-729 г.п.н.е.		
20. ПЕРДИКА I	729-678 г.п.н.е.		
21. АРГЕЈ I	678-640 г.п.н.е.	ПЕРДИКА I	
22. ФИЛИП	640-602 г.п.н.е.	АРГЕЈ I	
23. АЕРОП I	602-576 г.п.н.е.	ФИЛИП I	
24. АЛКЕТА	576-547 г.п.н.е.	АЕРОП I	
25. АМИНТА I	547-495 г.п.н.е.	АЛКЕТА	
26. АЛЕКСАНДАР I	495-454 г.п.н.е.	АМИНТА I	
27. ПЕРДИКА II	454-413 г.п.н.е.	АЛЕКСАНДАР I	
28. АРХЕЛАЈ I	413-399 г.п.н.е.	ПЕРДИКА I	
29. ОРЕСТ	399-396 г.п.н.е.	АРХЕЛАЈ I	
30. АЕРОП II	396-393 г.п.н.е.	ОРЕСТ	
31. ПАВЗАНИЈА	393-370 г.п.н.е.	АЕРОП II	
32. АМИНТА II	370-368 г.п.н.е.	АРХЕЛАЈ I	
33. АМИНТА III	368-365 г.п.н.е.	АРИДЕЈ	
34. АРГЕЈ II	365-363 г.п.н.е.	АРХЕЛАЈ I	
35. АЛЕКСАНДАР II	363-359 г.п.н.е.	АМИНТА III	
36. ПТОЛОМЕЈ АЛОП	368-365 г.п.н.е.	АМИНТА II	
37. ПЕРДИКА I	365-359 г.п.н.е.	АМИНТА III	
38. АМИНТА IV	359-359 г.п.н.е.	ПЕРДИКА III	
39. ФИЛИП II	359-336 г.п.н.е.	АМИНТА IV	
40. АЛЕКСАНДАР III	336-323 г.п.н.е.	ФИЛИП II	
41. ФИЛИП III АРИДЕЈ	323-317 г.п.н.е.	ФИЛИП II	
42. АЛЕКСАНДАР IV	323-310 г.п.н.е.	АЛЕКСАНДАР III	
43. КАСАНДАР	315-297 г.п.н.е.	АНТИПАТЕР	
44. ФИЛИП IV	297-297 г.п.н.е.	КАСАНДАР	
45. АНТИПАТЕР	297-294 г.п.н.е.	КАСАНДАР	
46. АЛЕКСАНДАР V	297-294 г.п.н.е.	КАСАНДАР	
47. ДИМИТРИЈА I	294-288 г.п.н.е.	ГОНЕ	
48. ПИР	288-287 г.п.н.е.	КИТАН	
49. СИМОН	287-281 г.п.н.е.	ДИМИТРИЈА I	
50. ПТОЛОМЕЈ СИЛНИ	281-279 г.п.н.е.	ПТОЛОМЕЈ ЕГИПЕТСКИ	
51. МЕЛАГ	279-279 г.п.н.е.	ПТОЛОМЕЈ СИЛНИ	
52. АНТИПАТЕР II	279-279 г.п.н.е.	МЕЛАГ	
53. ОСТЕН	279-277 г.п.н.е.	АНТИПАТЕР II	
54. ГОНЕ II	277-239 г.п.н.е.	ДИМИТРИЈА I	
55. ДИМИТРИЈА II	239-229 г.п.н.е.	ГОНЕ I	
56. ГОНЕ III	229-222 г.п.н.е.	ДИМИТРИЈА II	
57. ФИЛИП V	222-179 г.п.н.е.	ДИМИТРИЈА III	
58. ПЕРСЕЈ	179-168 г.п.н.е.	ФИЛИП V	
59. ФИЛИП VI	168-148 г.п.н.е.	ПЕРСЕЈ	
60. АЛЕКСАНДАР VI	148-142 г.п.н.е.	ФИЛИП VI	

(Македонски царски династии 15 век и од 8 век до 2 век п. н. ера (до Христа) -Извор: бр. 93 и 130)
(Macedonian imperial dynasties 15th century and of 8th century to 2nd century BC (to Christ) -Source: number 93 and 130)

Според кумранските записи се споменуваат македонските цареви од 8-от век до 1-от век пред нашата ера, од кои ќе ги споменеме само некои цареви: Каран, Коин, Тирим, Пердика, Аргеј I, Филип, Аминта I, Архелај, Филип II, Александар III, Касандар, Димитрија I, Симон, Персеј, Филип VI, Александар VI и др. кои се запишани во Книгата: Филип Втори Македонецот од Ангелина Маркус (извор: ред. бр. 84).

(Филип II Македонецот)
(Filip II Macedonian)

При ова, би напоменал дека античките македонски цареви и грците ги прифаќаат како дел од нивната традиција и култура, што е разбирливо бидејќи сите народи живееле заедно со милениуми на балканскиот полуостров и неможело некој да живее изолиран, туку, меѓусебно комуницирале и се испреплетувале јазикот, религијата, културата и др. Така, во книгата: 100 Највлијателни луѓе во Светот на авторот Харт Мајкл се споменати и античките македонци Александар Македонски-Велики и неговиот учител Аристотел (извор: ред. бр. 103).

(фото: Митко Спирски, 2005, Пела, македонската античка престолнина)
(photo: Mitko Spiroski, 2005, Pella, Macedonian antique metropolis)

Во средниот век може да се сретне и генеалогичката династијата Кастриот која владеела со Епир и Македонија од 12 до 15 век од нашата ера. (извор: ред. бр. 93).

(Археолошки наод од Митко Спироски на локацијата Кале во Лешок во 2007)
(Archeological find by Mitko Spiroski of Citadel -Lesok in 2007)

За бројноста и присатноста низ вековите на македонското население на територијата на денешна Албанија има безброј артефакти, топоними и други докази кои го потврдуваат заедничкото живеење на македонците и албанците низ вековите, како што е книгата: Славјанско население в Албаниа од Селишчев М.А. (извор: ред. бр. 102).

За вековното заедничко живеење на македонците и албанците и меѓусебното влијание во комуницирањето и дури и прифаќањето од страна на македонците и од страна на албанците на многу зборови и изрази може да се види и од текстот: Ословувања на проф. Борис Марков кој е со потекло од Отуње во книгата ЛЕШОК И СОСЕДБИТЕ СЕЛА во издание на Здружението ЛЕШОК од Скопје (извор: ред. бр. 2) .

На православната христијанска династија Кастриоти и водачот Ѓорѓија Кастриоти Искендер покрај македонците право полагаат и албанците, според мене е разбирливо, бидејќи двата народи (македонците и албанците) живееле заедно и во Матија, денешна Албанија и во просторите на денешна Македонија, при што, двата народи, имаат и христијанско (православно и католичко) и муслиманско население, како и многу други народи се здружувале и заеднички настапувале против освојувачот да не потпаднат под отоманско ропство. За заедничкиот живот на македонците и албанците најнов пример е и нобеловката Мајка Тереза која е родена во Скопје во Македонија, а која има и албански корени, потоа видовитата Баба Ванѓа, македонка, родена во Струмица, која живее во Петрич и Рупите во Пиринска Македонија, денешна Бугарија, на која подеднакво право имаат и Македонија и Бугарија. За заедничкото живеење на македонците и власите најдобар пример е трагично загинатиот поп пејач Тоше Проески од Крушево. За јеромонахот Кирил Пејчинович, роден во Теарце а живее и умира во Лешок, Македонија, право полагаат и Србите и Бугарите и за Марко Крале од Прилеп, право полагаат и Србите и Бугарите и други народи на Балканот. За заедничкото живеење на македонците и грците може да ги споменеме светиците Св. Лидија Македонка од Филипи и Св. Злата Мегленска од с. Слатина Мегленско и двете од Егејска Македонија, денешна Грција.

Сите космополитски луѓе на светот заеднички може да им се радуваме и да ги славиме сите славни лица, како и кандидатките за светици Гонца Агнеза Николова Бојациу, односно Мајка Тереза и Вангелија Пандева Димитрова, односно Баба Ванѓа.

За познатите и заслужни македонци и македонки, низ вековите од античка Македонија до денес 21 век, користев многу пишувани материјали, а во овој дел би ги споменал Македонската Енциклопедија од МАНУ, книгата 100 Највлијателни луѓе на светот од Мајкл Харт, Личности од Македонија- Енциклопедиски именик од Карајанов П., Андоновски Х и Павловски Ј. на МИ-АН и книгата Македонки од Сократ Пановски од село В,мбел Костурско, Егејска Македонија (извор: ред. бр. 101, 103, 173 и 174).

Сите овие лица ја прославија Македонија и соседните земји широко во светот како татковина на сите народи и вери, кои се родиле на нејзината територија и така народот ќе продолжи да ги слави и во иднина и нема да им дозволи на политичарите да манипулираат со народот и да го валкаат ликот на овие свети лица.

Св. Лидија Македонка, Филипи, денес, Грција
Sv. Lidija Makedonka, Filipi, today, Greece

Св. Злата Мегленска с. Слатино, Меглен, денес, Грција
Sv. Zlata Meglenska s. Slatino, Meglen, today, Greece

Гонџа Агнеза Николова Бојадџиу (Мајка Тереза), Скопје
Gondja Agneza Nikolova Bojadjiu (Majka Tereza), Skopje

Вангелија Пандева Димитрова (Баба Ванџа), Струмица
Vangelija Pandeva Dimitrova (Baba Vandja), Strumica

Сите големи луѓе се големи, затоа што не припаѓаат само на еден народ или нација, туку, тие му припаѓаат на човештвото.

(Фото: Митко Спироски, Скопје, Ноември 2008, Плоштад Македонија, илјадници луѓе палат свеќи за трагично загинатиот пеач Тоше Проевски)
(Photo: Mitko Spiroski, Skopje, November, 2008, Square Macedonia, thousands people are burning candles for the deceased singer Tose Proevski)

Треба да се напомене дека македонските цареви, кралеви, династии и владетели имале свои грбови, знамиња кои ја истакнувале нивната препознатливост во походите, славеењето, смртта и др. , а најприсатно во вековите наназад е шеснаесетокракото сонце и лавот на црвена основа со жолта боја. Така, било за време на Филип и Александар Македонски, за време на Самуил, Крале Марко, Ѓорѓија Кастриот Искендер, Илинденското востание и така е се до денес.

Во 1991 година Македонија се стекна со независност и најпрво го определи како знаме шеснаесетокракото сонце од Кутлеш, а поради огромен притисок на Грција беше заменето знамето со шестнаесетокракото сонце од Кутлеш со ново знаме, но, сега е осмокрако сонце.

Во нашата вековна историја сонцето во разни варијанти е симбол на македонскиот народ (шеснаесетокрако, дванаесетокрако, осмокрако, шестокрако и т.н.), а сонцето е симбол и во Лешок и во Полог. Така, сонцето е на подот од црквата Св. Атанасие од 14 век, на ѕидовите од црквата Св. Богородица од 19 век, на светларници во црквата Св. Атанасие од 20 век, а сонцето е насликано и во олтарите, фреските, иконите на црквите, а е отпечатено и во црковните книги.

(Дванасетокрако сонце-Светларник на ѕидовите на црквата Св. Атанасие, Лешок)
(Sun with twelve feelers-Lighthouse on the walls of the church St. Atanasie, Lesok)

Значи, сонцето е симбол од античка Македонија, па, до денес 21 век кога е Македонија независна држава.

Овие редови ги пишувам во сабота, 5 април 2008 година, три дена од завршувањето на самитот на Воената алијанса Североатланскиот пакт НАТО, која се одржа во Букурешт (2 април 2008 година) и кога требаше Македонија да биде примена како полноправен член заедно со Хрватска и Албанија, но, Грција стави вето и Македонија не доби покана за прием во НАТО, со ултиматум да го промениме македонското име, јазик, историја и култура, кои биле со милениуми на националната територија на Македонија.

Значи, вековната борба на македонскиот народ продолжува до денес и сигурен сум дека Грција ќе ја изгуби битката и очекувам прашањето за името со Грција да се надмине и верувам дека наскоро ќе бидеме примени во НАТО, а очекувам Република Македонија да добие покана за пристапување и во Европската Унија.

(Митко Спироски во Каиро, Египет, во Музејот пред каменот од Розета)
(Mitko Spiroski in Kairo, Egypt in the Museum in front of the stone Rozeta)

(Каменот од Розета, Египет, откриен 1799 година, треба да се јави нов Шамполион и да одгатне дали третиот текст е на старо македонски јазик, кој ќе открие многу тајни за македонските династии во тоа време - Извор: ред. бр. 129)

(The stone of Rozeta, Egypt, found out in 1799, new Sampolion has to decode is the old text by ancient Macedonian language, which will find out many secrets about Macedonian dynasties - Source: No. 129)

Со ова ќе се оствари сонот на мојот прадедо Спиро Онуфриевски, кој имал активно учество во ВМРО и бил затворен 1905 година за време на Сардисувањето на Лешочкиот манастир, ќе се оствари и сонот на дедо ми Трпо Онуфриевски, македонците да учиме и пишуваме на наш мајчин македонски јазик, за што, во 1930 година, од српските власти, по казна е префрлен во Лесковец во Србија, бидејќи децата во Отуње ги учел на македонски-тетовски јазик. Исто така, ќе се оствари и мојата голема желба за афирмирање и унапредување на македонскиот литературен јазик за која се залагам целиот мој живот со зборување и пишување на современ македонски литературен јазик, за што напишав текст: Не, заклучоци, туку, Закон за јазикот во Нова Македонија во 1989 година, а се залагам македонскиот јазик да биде јасно дефиниран со законските приписи, со што, ќе биде признат и како равноправен јазик со другите европски и светски јазици (извор: ред. бр. 39).

Би сакал да кажам дека делимично му се оствари сонот на татко ми Живко Спирски, со влегувањето на Народна Република Македонија во Социјалистичка Федеративна Република Југословија (СФРЈ), кој како многу млад Скопеец е вклучен во завршните операции за ослободување на Македонија од окупаторот, потоа, во обновувањето на нашата земја, а дочека во 1991 година Македонија да ја види како независна држава и членка на Обединетите нации.

(Многу тајни има во македонската земја, Стари железни предмети, откопав во мојот плац на Кале, 2007г.)

(There are many secrets in Macedonian land, Old iron things, I excavated in my yard on Citadel, 2007)

Јас сум среќен што сонот на мојот татко, дедо и прадедо, како и Мојот сон и сонот на мојот син Огнен Спирски ќе се остварат и наскоро Македонија ќе биде примена за член на НАТО и Европската Унија и делимично ќе се исправи направдата од Букурешкиот договор од 1913 година, кога нашата Македонија е разграбана од соседните земји, за што го кренале својот глас тогашните студенти и интелектуалци во Русија, меѓу кои и Крсте Петков Мисирков роден од Пела-престолнината на Филип и Александар Македонски, денешна Егејска Македонија, потоа, Димитрија Чуповски роден од Папрадиште, кој ја изработил картата на Македонија во 1913 година и многу други македонски интелектуалци кои биле во Софија, Белград и др. места. Од Пела е Наде-медицинската сестра која работеше во амбулантата на Комплексот банки со мене во СОК -Централа, а која е братучетка со писателката Ката Руменова Мисиркова. Наде ми кажуваше дека имаат нива и тапија на нивата, точно над ископините на античкиот македонски град Пела. Инаку Јас бев во Пела во 2004 година и фотографа давам во оваа книга.

Би сакал да напоменам дека им се исполни сонот и на студентите кои студирале во Швајцарија, Франција, САД и др. земји, како и на сонот на Крсте Лешков од Тетово, кој е со потекло од Лешок, а кој бил потписник на Декларацијата за независна Македонија од 1918 година испратена до Мировната Конференција во Версај, за што подетално имам напишано во подасловот на оваа книга за родот Лешкови од Лешок, како и во Табелата бр. 23, а изворни документи може да се видат во книгата Македонија во 18,19 и 20 век од проф. Љубен Лапе (извор: ред. бр.154).

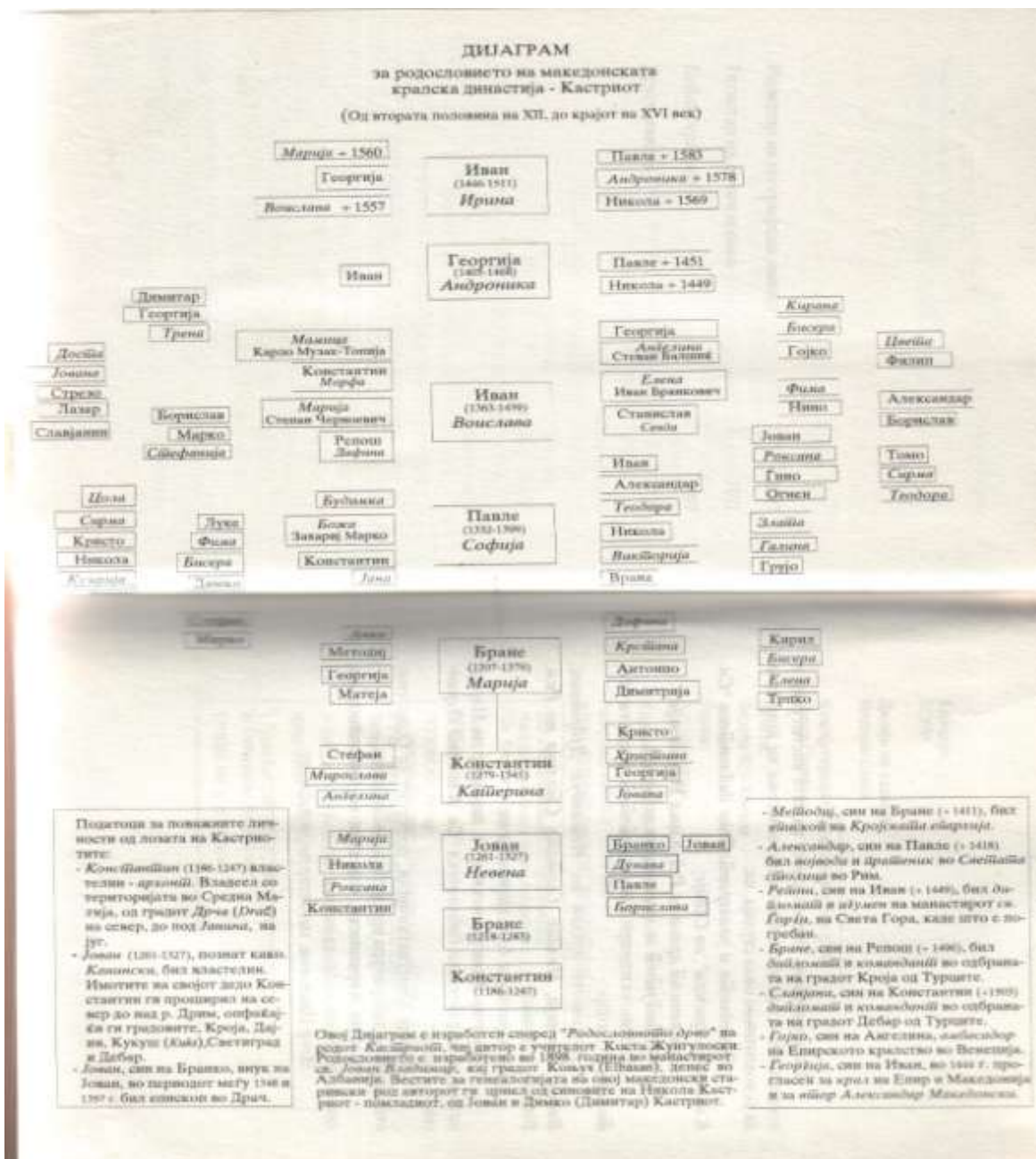

(Лешок и Карта на Македонија, изработена 1913 год, од Димитрие Чупоски, во Санк Петербург, Русија)
(Lesok and Map of Macedonia, which is made in 1913, by Dimitrie Cuposki, in Saint Petersburg, Russia)

Мојата радост ќе биде уште поголема кога нашата држава ќе стане членка во Европската Унија и кога Јас и моите деца Искра и Огнен Спирски, ќе живееме во Европска Македонија, заедно со сите други Европски народи и култури и ќе може преку знаење и култура да се натпреваруваме со другите народи и нации, а што беше сон и на нашиот Великан Гоце Делчев.

Оваа книга ја пишувам како почит и благодарност кон моите претци, и од љубов кон потомците, но, и како мој придонес за откривање и трајно запишување на македонската православна христијанска традиција на мојата фамилија Спирски и родот Онуфриевски-Лалошои-Главинои-Византијци и да ја понудам за културно натпреварување со другите фамилии и родови во Македонија и во Европа.

Во продолжение давам генеалогија на неколку стари македонски цареви, кралеви и династии, како и генеалогија на познати родови и фамилии од неколку градски и селски средини.

(Родословието на династијата Кастриот-Извор: бр.93 и 130)
(The genealogy of dynasty Kastriot-Source: No. : 93 and 130)

Во византиското царство од 3 век од нашата ера до 13 век се знае родословот на владетелите, при што би ги споменал само некои од нив: Константин I, Јулијан, Аркадиј, Лав I, Зенон, Јустинијан I, Василиј I, Теодора, Андроник, Алексиј II Комнен и многу други, што е многу добро обработено и напишано во книгата Историја на Византија од Г. Острогорски (извор: ред. бр. 115).

шил училиште за пилотирање (1951). Самостојно летал околу 1000 часови. Тој е основоположник на воздухопловната медицина во Македонија, а и едуциран за оваа проблематика во Воениот воздухопловен медицински институт во Земун (1970). Формирал Воздухопловна лекарска комисија (1988). Тој е основач на Кабинетот за воздухопловна медицина во Скопје (1993). Објавувал трудови од воздухопловната и интерната медицина.

Д. С.

Бождар Видоевски

ВИДОЕСКИ, Бождар (Божко) (с. Звечан, Порече/Бродско, 8.XI 1920 – Сремска Каменица, Србија, 16.V 1998) – лингвист, македонист, славист, основоположник на македонската модерна дијалектологија и ономастика, дописен член на МАНУ (1969) и редовен (1974), странски член на ХАЗУ (тогашна ЈАЗУ) (1986), на Полската академија на науките и уметностите (PAU) (1994), на САНУ (1997) и dr h.c. на Шлоскиот универзитет (Uniwersytet Śląski) во Катовице (Полска). За својата научна работа и за заслугите околу организацијата на науката во Р Македонија добитник е на високи награди и признанија. В. предложи детална разгранета класификација на македонските дијалекти, заснована врз генетски и типолошки критериуми и ја претставил на низа карти, утврдувајќи го прецизно текот на ок. 200 изгласи клучни за таа класификација. Монографски ги обработил сите основни дијалектни комплекси што ја дефинираат македонската јазична територија, опишувајќи ги нивните фонолошки и морфолошки системи. Со мисла за идниот атлас на дијалекти на македонскиот јазик составил прашалник и подготвил карта-бланковка, останал во ракопис неколку стотици карти. Познат во меѓународните славистички кругови како успешен директор на *Меѓународниот семинар за македонскиот јазик, литература и култура* (1970–1978), а има големи заслуги за организација на македонската наука за јазикот и нејзината афирмација во светски рамки.

БИБЛ: *Присој или библиографичка на македонскиот јазик*, ИМЈ, Скопје 1953; *Културно-јазичниот тонор*, ИМЈ, Скопје 1962; *Избор на македонскиот јазик I-III*, МАНУ, 1998–1999; *Фонематските бази на дијалектите на македонскиот јазик*, МАНУ 2000; *Географската дистрибуција на дијалектите на македонскиот јазик*, МАНУ 1999; *Избор на трудови во превод на полски јазик*, „Slavia Meridionalis“, 2, Миланска, Tomi rewiżyonu Uniwersytetu Widoeskiego, Instytut Slawistyki PAN, Warszawa, 1999; *Прашалник за собирање материјал за македонскиот дијалектен атлас*, ИМЈ 2000; *Diachrony of Macedonian Slavic*, Bloomington, Indiana, 2005; (со З.Тополњска); *On territoriality in Slovenian dialectology*, МАНУ, 2006.

ЛИТ: „Македонски јазик“ XI–XXI, Скопје, 1995 (посветено на академик Бождар Видоевски во повод 70-годишнината); *Бождар Видоевски 1920–1998*, МАНУ, Скопје, 1998; *Архиви лингвистика. Теории и методи*, Материјали од научната конференција по повод петдесетината од смртта на Бождар Видоевски, МАНУ, 2005; З.Тополњска, *Бождар Видоевски и македонската наука за јазикот*, Предвања на 36. меѓународен семинар за македонски јазик, литература и култура, Озрид, август 2003, Скопје 2004. З. Т.

Египет. За време на македонската династија (867–1056) Византија внатрешно се консолидирала и зајакнала. Царот Василиј II го ликвидирал Самуиловото Царство (1018) и ја воспоставил византиската власт на Балканот. По неговата смрт, државата започнала да слабее. Во времето на династијата на Комнините (1081–1185) одново ги зацврстила своите позиции на Балканот, до пред крајот на XII в. кога се осамостоиле Бугарија, Рашка, а Селџуците пререле во Мала Азија. Ослабена ја освоиле крстоносците од Четвртиот крстоносен поход (1204) и на нејзино место на Балканот го формирале Латинското Царство (1204–1261). Во Мала Азија било создадено Никејското Царство, чиј владетел Михаил VIII Палеолог ја обновил Византија (1261). Обновената слаба држава ги губела териториите на Балканот од Србите, во Мала Азија од османлиите. Кој

Византија околу 1025 г.

ВИЗАНТИЈА (Источно Римско Царство, 330 – 1453) – доцноантичка и средновековна држава. Името го добила по стариот град Византис на Босфор, каде во 330 г. Константин I Велики ја изградил новата престолнина Константинопол. Го задржала државно уредување на Римското Царство, кажувајќи го негов источен дел, оттаму и името Источно Римско Царство, нејзините жители се нарекувале Ромен (Римјани), службен јазик во почетокот бил латинскиот, а од VII в. грчкиот. Ја негувала хеленистичката култура и христијанската религија. Најголем подем во раниот период имала во времето на Јустинијан I (527–565), кој водел успешни војни и успеал, привремено, да го обнови некогашното Римско Царство. Тогаш била извршена кодификација на римското право и бил издаден познатиот Јустинијанов зборник на закони. Во времето на царот Ираклиј I (610–641), Словените и Аварите го освоиле Балканот, а Араѓаните Сирија, Палестина и

крајот на XIV в. Византија била сведена само на Цариград со околнината. Во 1453 г., кога османлиите го освоиле Цариград, Византија престанала да постои.

ЛИТ: Г. Острогорски, *Историја на Византија*, Скопје, 1992; А. А. Василев, *History of the Byzantine Empire*, Madison, 1952; *Историја Византије в трех томах*, Москва, 1967; С. Mango, *The Oxford History of Byzantium*, Oxford, 2002; J. Haldon, *The Byzantine Reich*, Düsseldorf, 2002. К. Ау.

ВИЗАНТИСКА ЕСТЕТИКА – подрачје во рамките на историјата на естетиката што ги опфаќа истражувањата на убавото, возвишеното, светлината, сликата, симболот, знакот, зборот, канонот и на уметноста во раздобјето на византиската култура и цивилизација. Византиската естетика го следи развојот на византиската култура и цивилизација во контекст на една посебна држава од IV в. (основането на Византија), па сè до XV в. (падот на Константинопол и на Византија во 1453 г.), активно развивајќи ја христијанската идеологија којашто се потпира врз многу идеи

(Карта на Византија околу 1025 г. Во времето на цар Василиј Втори, објавена на стр. 275 во Македонската енциклопедија од 2009 год. – Извор: ред. бр. 173) (Map of Byzantine Empire 1025, Vasiliev II, pag. 275 of Encyclopaedia Macedonica, 2009- Sours: No. 173)

(Знаме на династијата на Ѓорѓија Искендер Кастриот од Епир и Македонија- Извор: ред. бр. 93)
(Flag of the dynasty of Gorgija Iskender Kastriot - Epir and Macedonia- Source: No. 93)

Во средниот век во Македонија владее царот Самуил од 976-1014 година, потоа, царството го продолжува Гаврил Радомир од 1014-1015 година и од 1015-1018 година е Јован Владислав. (извор: ред. бр. 115).

На царството на Самоил право полагаат и Бугарите, а мојот коментар би бил исто како и за грците и албанците, па, би рекол и на србите за Крале Марко и др. и дека заедничка е историјата и културата на народите на Балканот и никој нема ексклузивитет да го присвојува само како свое, заедничкото минато на сите народи од овие балкански простори. Ова посебно го нагласувам, бидејќи нациите на Балканот се формираат во 19 и 20 век, кога се создаваат и државите со нивните граници, додека за време на отоманската, византиска, римска и античката македонска империја сите народи живееле на овие простори и немало ограничување во движењето и во живеењето и затоа нема никој право да присвојува некоја личност како исклучиво дел од својата нација, а да исклучува други нации и народи, затоа што тогаш немало нации. Нациите се формираа за време на капитализмот и секое поистоветување на денешните нации со поранешните народи и пламиња не е аргументирано, но, секако дека и нациите влечат корени од антиката до денес и тоа никој не може да му го негира на никој народ односно нација кои живееле на овие простори.

(цар Самуил бил утврден во Охрид и во Преспа -Голем град, а закопан на островот Ахил Мала Преспа, Егејска Македонија, денешна Грција)
(Emperor Samuil, on Ohrid and castle on Prespa -Golem grad, dying island St. Ahil, Mala Prespa, Egejska Makedonija, of today, Greece)

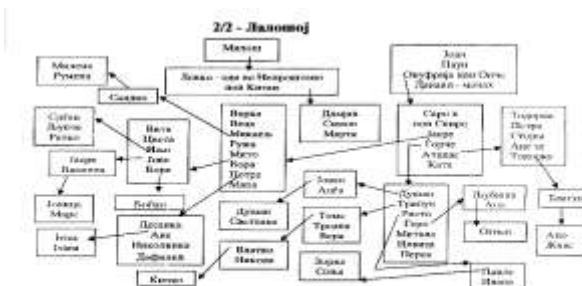

Во многу фамилии во повеќе градови, но, и во многу села, а посебно во села од Западна Македонија (Гари, Галичник, Лазарополе, Папрадиште и др.) има направено стебла на фамилиите (Муратовски, Фрчковски, Рензовски, Зографски, Ќулавкови, Филиповски, Дамјанови и др.) и за истите се напишани книги. Така, во неколку мијачки зографски семејства има прирачна книга Ерминија, во која се запишани покрај тајните на зографисивањето и податоци и за родословието (извор: ред. бр. 53, 67 и 73).

Во Ерминијата се запишувала тајната на зографските итрости, искуство и традиција. Ерминија се јавува кај Крсте и синот Панајот Гиновски од Гличник, Рензовци-Зографски од Папрадиште и др. Во овие книги покрај тајните на зографисивањето се внесувале и биографски податоци за родот и од Ерминиите може да се утврди и генеалогичката на овие мијачки родови (извор: ред. бр. 53 , 67 и 73).

При моите истражувања наидов дека имаат направено родовски стебла и публикувано во книги повеќе семејства од градските средини, но, би сакал да напоменам дека не заостануваат со истражување на генеалогичката на своите родови и до публикување на книги и во помалите селски средини, па, дури во ентузијазмот и љубовта за својот корен предначат многу селски средини во Македонија.

Во истражувањето на родовите и објавување во книги е вклучено и селото Лешок преку две книги кои ги објави почитуваниот автор Илија Петрушевски, кој е роден во Лешок и тоа со првата книга, Монографија ЛЕШЕК Тетовско (Извор: бр. 19), објавена 1980 година и со втората книга Селото ЛЕШОК Тетовско, објавена во 2004 година (извор: ред. бр. 20).

(Родот Лалошој и семејството Спирски - Извор: ред. бр. 20)
 (The kin Lalosoi and the family Spiroski – Source: ordinal number 20)

Би сакал да споменам дека прочитав повеќе книги во кои се обработени стеблата, лозите, колената, сојот, корените, потеклото на фамилиите односно родовите во некои градски, но, и во селски средини во Македонија и тоа:

Милосавлевски Славко, Вратница (Извор: бр. 46) ; Серафимовски Здравко, Теарце (Извор: бр. 45); Николовски Славе-Катин, Светозар Стамевски-Одри, (Извор: бр. 54); Мирко Миронски, Дичо Зограф, Тресонче, (Извор: бр.53); Ќулавковски Ангел, Папрадиште, Велес, (Извор: бр. 67); Савевски Јован, Брезно (Извор: бр. 24); Апостоловска Марина, Стари семејства, (Извор: бр. 58); Теговски Вангел, Ранци, Егејска Македонија, (Извор: бр. 83); Етеми Сурја, Слатина, Тетовско (Извор: бр. 52); Гроздановски Ангеле, Злести, (Извор: бр. 55); Пејоски Стојан, Мислешево, (Извор: бр.56); Ристевски Драган, Бурназовци, Вепрчани, (Извор: бр. 59); Илија Марковски, Фамилија Марковски, Лисолај, (Извор: бр. 91); Алексоска Славица, Зографски Ѓорѓи, (Извор: бр.73); Костески Миливој, Слатино, Дебарца (Извор: бр. 112); Славе Николовски-Катин, Митрополитот Кирил (Извор: бр.80); Томе Беличанец, Беличани, Белица, Поречие, Ќушкоски Анастас, Вевчани, Струшко (Извор: бр. 113), како и многу други книги.

(Проф. Трајко Стаматовски и Трпко од родот Коачоој, пред црквата Св. Петка, Варвара)
 (Teacher Trajko Stamatovski and Trpko of the kin Koachooj, in front of the church St. Petka, Varvara)

Во продолжение давам неколку примери на графичко, табеларно искажување на семејните стебла: Фамилијата Милевци, Брезно, Полог; Фамилија Мојсиќеви, Вратница, Тетовско; Родот Лалошои, Лешок, Тетовско; Сојот Бурназови, Вапрчани, Мариово; Семејството Поповски, Царев Двор, Преспа; Фамилијата Беличани, Белица, Поречие; Семејството Стамевци, Одри, Тетовско; Родот Торбеши-Torbeshëve, Слатина, Тетовско; Родот Зургуловци, Теарце, Тетовско и Родот Рензовци-Зографски, Папрадиште, Велешко.

(Слободан Марковски,проф. на Ек. факултет ме запозна со брат му Борис Марков(погоре) проф. на Фил. Факултет во Скопје, кои се со потекло од Отуње)
(Slobodan Markovski,teacher of School of economics, he introduced me with his brother Boris Markov (above) teacher of the Philological faculty –an origin from Otunje)

Во книгата од 2001 година, авторот Јован Савевски, кој е од Брезно, напиша многу содржајна Монографија за Брезно, при што, ги обработува и родовите и семејствата од Брезно. Јас го обработив родот Милевци, при што утврдив дека ги опфаќа фамилиите Грнчарои, Чулеви, Задеи, Биоловци, Плајнои, Јаневи и Начои, а не ја обработува фамилијата Зафирови. Имено, од оваа фамилија е Румена која е мажена за Петруш Димовски од родот Петкои од Непроштено, која е мајка на баба ми Цвета Онуфриевска. За фамилијата Зафирови од родот Милевци и синовите на Насто Зафиров од Брезно, Алексо и Филип Зафирови кои се отселени во Русе Бугарија, подетално пишувам во поднасловот на оваа книга кога пишувам за песната

Танец се игра сред село, при што, многу податоци и фотографии ми дадоа Милко Трпевски, брат на Вељо од родот Милевци од Брезно (извор: ред. бр. 24).

Земјата Брезно-малешки и т.н.

Милко, Петре и Борис. Борис имал ќерки Влатковска и Ветлана. Токо имал син Зоран. Филип загинал во НОВ, во партиза. За Митре не се знае што се случило со него.

МИЛЕВЦИ

Од **Дума**оим, најстар предок е **Ангелко**. Тој ги имал синовите: **Киро**, **Јонко** и **Димче**. **Аншко** ги имал синовите: **Младен**, **Трико**, **Стојко** и **Ангелко**. **Стојко** имал син **Борис**, кој живеел во **Белград**. **Ангелко** имал синови: **Борис** и **Љубе**. **Борис** имал син **Јован**. **Љубе** имал синови **Влатко** и **Василко**.

Димче имал 2 сина **Злате** и **Горе**. **Злате** имал син **Крсто**, кој имал синови **Лазе** и **Влатко**. **Влатко** имал син **Митко**, кој живеел во партиза.

Гручариоим од родот **Милевски**, славет **Св. Варвара**орек, отселен во **Бугарија**. **Јован** загинал во **Белешница**, партизанско во НОВ.

Начо-Милевски род. Начо ги имал синовите **Киро** и **Трико**. **Киро** имал син **Злате**, кој имал синови **Драшко** и **Љубе**. **Драшко** имал синови **Влатко**. **Горе** имал син **Крсто**, а **Крсто** имал синови **Владимир**. **Живко** починал млад.

Спасо братот на **Начо**, имал син **Савко**, а **Савко** имал синови: **Милан**, **Горе** и **Петре**. **Милан** имал синови **Илија** и **Јанко**. **Илија** имал ќерки **Елена** и **Весна**. **Мирко** син **Милан**. **Горе** имал син **Среќко** и ќерка **Кристина**. **Среќко** имал две ќерки: **Нина** и **Маја**, а **Кристина** имала три деца: **Никола**, **Александар** и **Александар**. **Петре** имал 2 сина: **Душко** и **Борис**. **Душко** имал синови **Преспан** и **Давид**. **Борис** имал синови **Борис**.

Мано и **Петре** браќа, род **Милевци**, славет **Св. Варвара**. **Мано** имал ќерките **Трико** и син **Стојан** на крајот **Јован**. **Трико** имал синови **Борис** и **Ристо**. **Борис** имал синови: **Влатко** 2 сина, **Давид** и **Мирко**. **Ристо** имал ќерки: **Наташа** и **Бета**. **Петре** имал синови **Вешо** и **Горче**. **Вешо** имал синови **Стојан** и **Душан**. **Душан** имал син **Стево**, а **Стојан** имал син **Александар**. **Горче** имал син **Борис**.

Завид-род Милевци. **Начо** и **Трико** биле браќа. **Начо** имал 2 сина: **Стојан** и **Ангелко**. **Ангелко** имал синови **Стојан** и **Митре**. **Стојан** имал синови **Горан**, **Митре** имал синови **Саша** и **Ангелко**. **Трико** имал 3 сина: **Крсто**, **Данчо** и **Тодор**. **Крсто** имал синови **Вељо** и **Митко**. **Вељо** имал 2 сина: **Душко** и **Миле**. **Данчо** имал синови **Петре**, а **Петре** имал синови **Драган**, **Тодор** имал синови **Јордан**, **Борис** и **Богдан**. **Душко** имал синови **Крсто**, а **Миле** имал синови **Александар** и **Борис**. **Митко** имал синови **Стево** и **Миле**.

Мано-Стојан и **Стојан**. **Стојан** имал синови **Саша** и **Ангелко**. **Стојан** имал синови **Трико**, **Борис** и **Иван** (**Ванчо**). **Трико** имал синови: **Борис**, **Аде** и **Стојан**. **Аде** имал синови **Трико** и **Љубиша**. **Стојан** и **Трико** загинале во партиза. **Борис** имал синови **Стево** и **Миле**.

Стојан имал синови: **Паво**, **Стево** и **Борис**. **Паво** имал синови: **Милан**, **Савро** и **Ангела**. **Милан** имал синови **Јанко**, а тој имал синови: **Наташа** и **Ангела**. **Савро** имал синови **Стојан**, а тој имал синови **Зоран** и **Небојна**. **Небојна** имала син **Дарко**.

Борис имал синови: **Крсто**, **Душан** и **Митре**. **Душан** и **Митре** умреле рано. **Крсто** имал синови **Савко** и **Цветко**. **Савко** починал 1943 година, а **Цветко** во партиза во 1943 година. **Душан** и **Митре** отселени во **Бугарија**.

Иван-Стојан. **Трико** му припаѓаат за родот **Милевци**. **Најстар** предок е **Тасо**. **Тасо** имал син **Илија**, овој син **Гельче**. **Гельче** имал деца: **Гельче** го поминал **Алексо**. **Алексо** имал 2 сина: **Вонслав** (**Борислав**) и **Петко** и две ќерки: **Николина** и **Љуба**. **Борис** имал ќерки: **Добрица** и **Вилета**, а **Петко** имал синови **Горан** и **Небојна**.

Јанко. **Најстар** предок е **Јанко**. Тој имал син **Јонко**, а тој син **Софр**. **Софр** имал 3 сина: **Петре**, **Борис** и **Анто**. **Борис** имал синови: **Петранка**, **Мира** и **Олга**. **Петре** имал синови **Алија** и **Оливер**. **Анто** имал синови **Златко**.

Владо **Стојановиќ-Зургул** и **Трико** се браќа. **Владо** имал ќерка **Лиджа**. **Блаже** го поминал **Драго** кој имал син **Гуро**, а тој ќерки: **Давида** и **Маја**. **Трико** имал син **Александар** (**Саша**), кој загинал во партиза во **Белешница** во партиза.

(фамилијата **Зафирови** не е внесена во родот **Милевци** во книгата за **Брезно** од **Јован Савевски** - Извор: ред.бр. 24)
(The family **Zafirovi** isn't included in the kin **Milevci** in the book for **Brezno** by **Jovan Savevski** -Source:ordinal number 24)

(**Митко Спирски** во домот во **Скопје** на **Јован Савевски** од **Брезно** со неговите две книги во раце)
(**Mitko Spiroski** at **Jovan Savevski's** home in **Skopje** from **Brezno** with his two books in hands)

Милосавлевски Славко, во својата книга за Вратница, за мене дава необично текстуално опишување на генезата на родовите. Тој почнува со првиот и најстар човек во родот и кон секој нов човек во родот ги додава претходните лица: татко, дедо, прадедо и така се прават низи, редови за секој човек од редот. Но, овој начин на прикажување на колената не дава прегледна и визуелна слика по колена (Извор: ред. бр. 46).

III. Дополнок/1 (Генеолошка скица)

НАПОМЕНА: Во составувањето на генеолошката скица авторот се сретна со многу сериозни проблеми на недостиг на потребна сведенција и на тежкотни во сеќавањата на луѓето. Затоа сигурно се провлекле извесни пропусти: погрешно запишани имиња, изоставени лица од скицата и сл. Авторот затоа однапред бара извинување поради ваквите пропусти, со намера многу од ними со помошна на сите Вратничани да се исправат доколку книгава биде печатена во второ издание.

C. M.

I. Мојсикевци (Мојсијево — Косово)

1. Маринко Мојсикев
2. Стојко Маринков Мојсикев
3. Костадин Стојков Маринков Мојсикев
4. Мељко Стојков Маринков Мојсикев
5. Софија Стојков Маринкова Мојсикеа — м. Машкојевци
6. Спирос Костадинов Стојков Маринков Мојсикев
7. Блаже Костадинов Стојков Маринков Мојсикев — загинал 1914 во срп. војска
8. Павле Костадинов Стојков Маринков Мојсикев
9. Петруш Костадинов Стојков Маринков Мојсикев
10. Боца Костадинова Стојков Маринкова Мојсикеа
11. Наста Мељкова Стојков Маринкова Мојсикеа
12. Иљо Настин (Златев) Мељков Стојков Маринков Мојсикев*

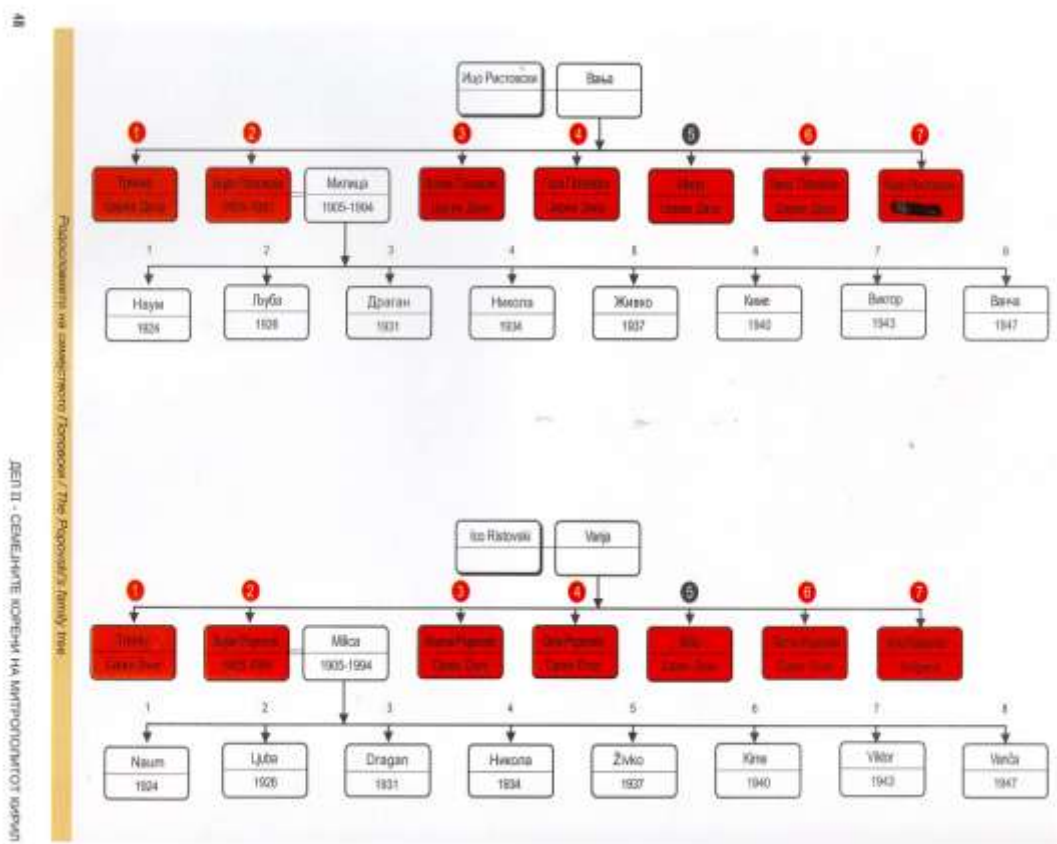
91

(Родот Мојсикевци од Вратница според Славко Милосавлевски -Извор: бр. 46)
(The kin Mojsicevci , Slavko Milosavljevski, Vratnica –Source: number 46)

Славе Николовски-Катин, во книгата за Митрополитот Кирил, кој световно се викал Никола (Извор: ред. бр.80) и во книгата за Светозар Стамевски од Одри, (Извор: ред. бр. 54), дава современ компјутерски приказ на генеалогичката на родовите Поповски од Царев Двор и на родот Стамевци од Одри на македонски и англиски јазик и може да кажам дека овој графички приказ убаво ги прикажува врските и по хоризонтала и по вертикала. Но, овој начин е добар само за графичко прикажување на родот ако има само неколку колена и ако има мал број на лица, за мене овој начин не е прифатлив, бидејќи родот Лалошои го обработувам 5 векови наназад и обработувам преку 1654 лица во преку 12 колена.

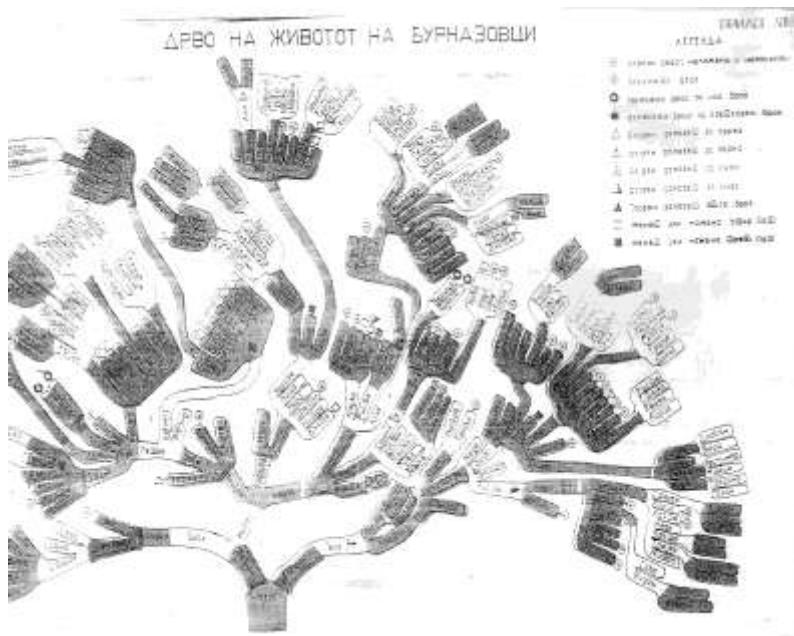
(Владиката Кирил, на богослужение во црквата Св. Богородица во Лешок, јули 2005 г.)
(Metropolitan Kiril, church St. Virgin Mary, Lesok, July 2005)

(Семејната лоза, фамилија Поповски - Митрополитот Кирил (Никола) од Царев Двор-Преспа-Извор ред. бр. 80)
(The family tree, family Popovski –Metropolitan Kiril (Nikola) - Carev Dvor-Prespa-Source:ordinal number 80)

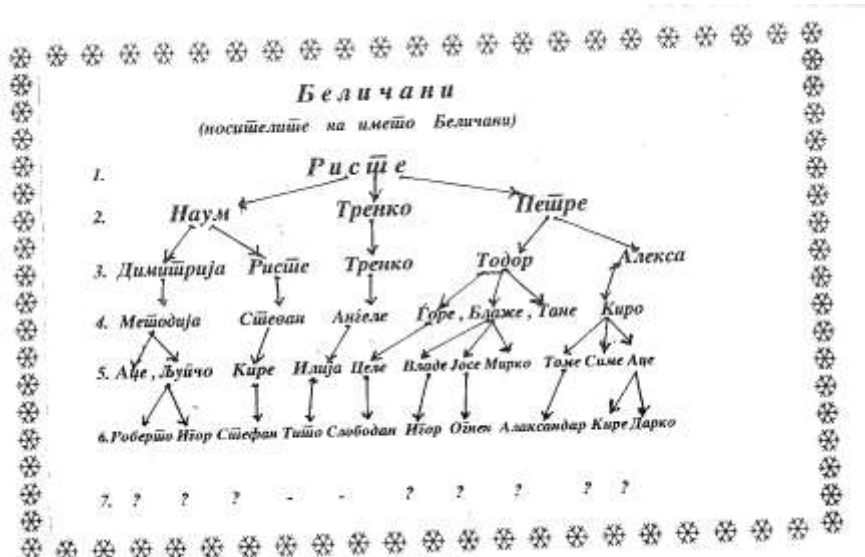

Ристевски Драган дава приказ во форма на дрво на родот Бурназовци од Вепрчани, што за очите е интересно, но, сакам да напоменам дека овој начин не е современ и не може да обезбеди квалитетни и визуелни податоци за родовите кои имаат колена од неколку векови и во кои има преку илјада потомци (Извор: ред. бр. 59).

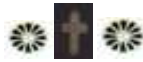

(Сојот Бурназовци, Вепрчани, семејно стебло -Извор: ред. бр. 59)
 (Family Burnazovci, Veprcani, family tree –Source:ordinal number 59)

Томе Беличанец дава табеларен приказ на родот Беличани, од Белица, Поречие, кои го носат презимето Беличани, при што, би кажал дека овој начин, исто така, е добар за визуелно согледување и даден е вертикален и хоризонтален приказ и за прикажување на еден лист и ако родот има помалку колена и нема многу лица, но, за повеќе колена со повеќе лица, овој приказ не е практичен.

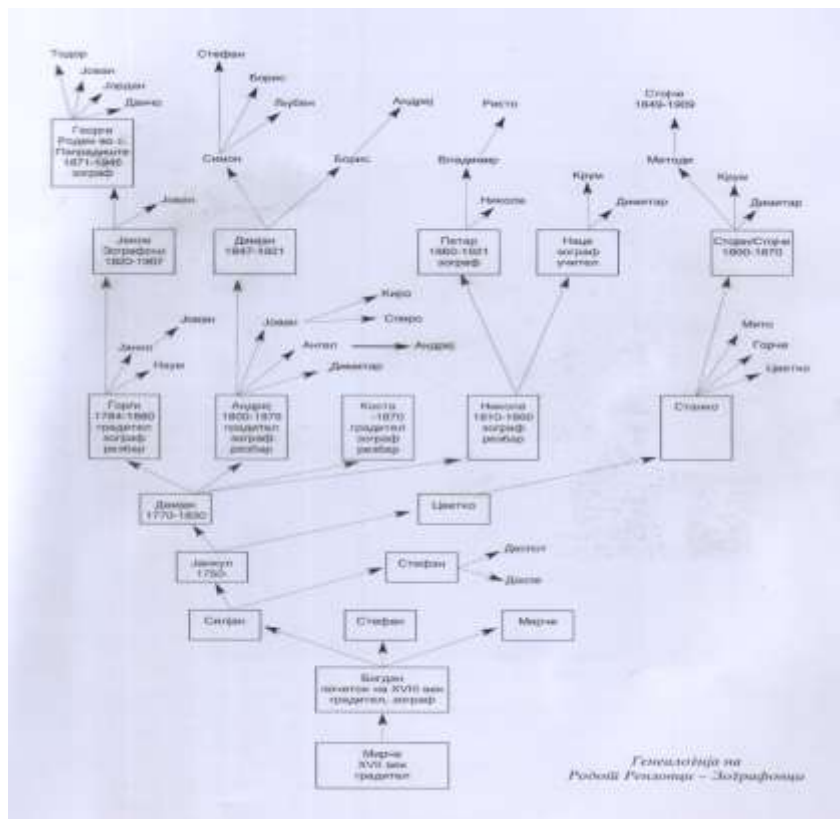

(Лозата на Беличани, Белица, Поречие-Извор: ред. бр. 113)
 (The family tree of Belicani, Belica, Porecie-Source: ordinal number 113)

Би сакал да напоменам дека од изворите на податоците за истражување и публикување на родовите во Македонија, повеќе наидов на публикации за фамилиите и родовите во селата, отколку за родовите и фамилиите во градовите. Така, според мене најдобро ги обработува семејствата во градските средини Марина Апостоловска во книгата Стари семејства, иако има обработка и на некои родови со потекло од селските средини, при што има мешање и преселување на многу семејства од селата во градовите и тешко може да се сретнат чисто градски семејства (извор: ред. бр. 58).

Од книгата Стари семејства би ги споменал само неколку семејства од Скопје, Велес, Куманово, Битола, Охрид, Валандово, Гевгелија, Дебар, Галичник, Тресонче, Струга, Кавадарци, Неготино, Свети Николе, Штип и други градови во Македонија (Влашки, Груеви, Дудин, Давкови, Зографски, Настеви, Крлиу, Костовски, Крангови, Османли, Ралеви, Караца, Фрчкоски, Чакар, Тавитџан, Филеви, Кареве, Чапароски и др. Ова посебно го нагласувам бидејќи и од нашиот род Лалошои односно Главинои од Лешок има многу лица кои се преселени во Скопје односно Ѓорче Петров, кои го носат презимето Спироски, Поповски, Дамјановски, Пауновски, Ончевски, и др., а истите не се обработени од авторот Апостоловска,но, најверојатно тогаш не располагала со податоци.

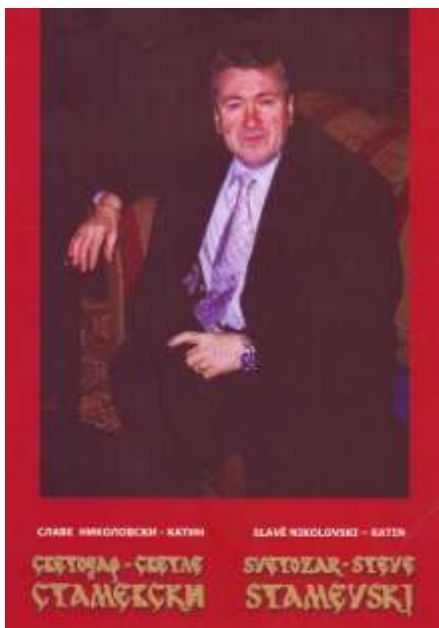

(Genealogy of the kin Renzovci-Zografski, Papradiste- Source:ordinal number 73)

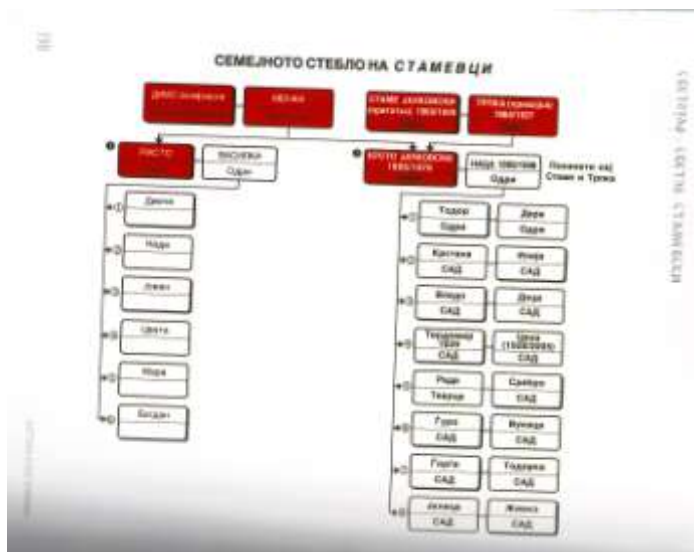
Во Полог наидов на неколку публикации на родовите во селата Лешок, Вратница, Брезно, Теарце, Слатина и Одри, но, освен во Книгата Тетовски споменар на Светозаревиќ Бранислав, нажалост, не наидов на книга за родовите од Тетово, иако има многу познати семејства (Лешкови, Евчевски, Бошњаковски, Чанак, Генадиеви, Пишман, Шикла, Кемане, Ченка, Черенко, Бомбај, Грнчар, Бутика,

Тупанче, Опан, Пулпул, Абас, Шутомир, Камцик, Триштик, Ласман, Сулејмани, Парлиќ, Трошанови и многу други (извор: ред.бр. 29) .

(Светозар Светле Стамевски од с. Одри, Долни Полог, Тетовско, преселени во Детроит, САД)
(Svetozar Svetle Stamevski – village Odri, Lower Polog, the Tetovo region, moved in Detroit, the USA)

(Семејството Стамевски-Одри, Тетовско-Детроит-Извор: бр. 54)
(The family Stamevski-Odri, The Tetovo region -Detroit-Source: number 54)

Етеми Сурја од Слатина, Тетовско, дава многу добар преглед на родовите по вертикала и хоризонтала, само по машка линија, како и локациона поставеност на родовите, но, само на муслиманите албанци и на македонците муслимани-торбеши од Слатина. Нажалост, во книгата не ги зема и не ги обработува родовите од македонското православно население од Слатина, а знаеме дека во Слатина има македонски православно семејства (извор: ред. бр. 52) .

Би посочил дека осмолетка учев во Теарце и секој ден поминував низ Слатина и во класот имав македончиња (братучедите Петре Блажев Војновски и Перса

Блажевска). Во Слатина имам тетин и тетка Веселин (Вецо) и Стојна Атанасовски, кои се починати. Веселин Атанасовски беше долгогодишен директор на ТП Бистрица од Теарце и мислам дека е еден од најзначајните и најзаслужни граѓани на Слатина и дека заслужува да влезе во книгата како значајна личност на Слатина. Веселин знаеше албански јазик и многу пати албанските скарани семејства го викаа да ги измири.

(Веселин Атанасовски - Вецо од Слатина, во средина и Андреа и Драгица Атанасовски од Лешок)
(Veselin Atanasovski - Veco - Slatina, in the middle and Andrea and Dragica Atanasovski - Lesok)

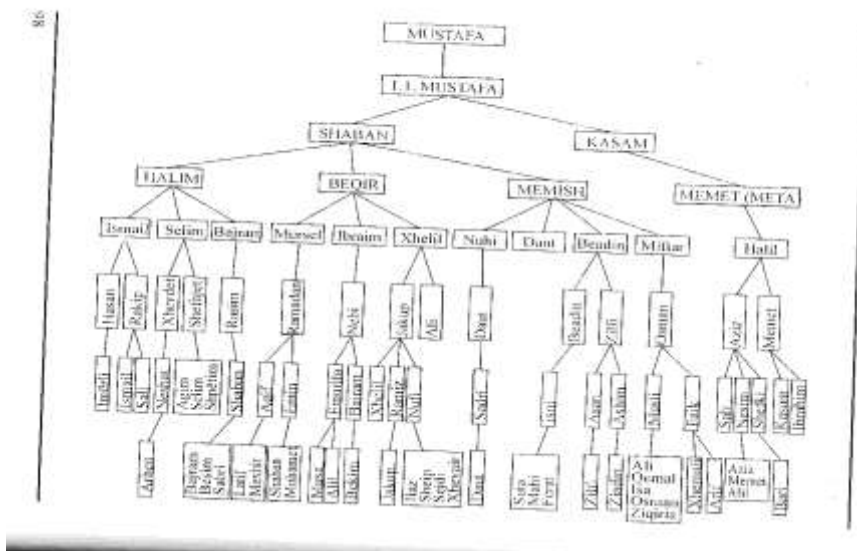
Веселин имаше три деца Борче, Грозда и Живко Атанасовски и повеќе внуци и правнуци.

(Скопје, 2006, братучедот Живко Атанасовски, син на Веселин од Слатина со жената Снежета и со жена ми Славица)
(Skopje, 2006, the cousin Zivko Atanasovski, Veselin's son- Slatina with his wife Sneze and my wife Slavica)

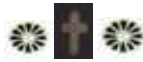
Незнам зошто авторот не ги обработил и македонските православни семејства, но, оној читател кој не е упатен ќе има претстава дека во Слатина немало и нема православни македонци, туку само македонци муслимани-торбешии и албанци муслимани. Верувам дека овој пропуст авторот ќе најде начин да го корегира и дополни во некое друго издание, секако во соработка со Македонците од Слатина и ќе ги вклучи и македонците- православни.

(Родот на македонците муслимани-Торбешии (Torbesheve) од Слатина, Тетовско: Извор: ред.бр.52)
(The kin of Macedonians muslims-Macedonian muslims (Torbesheve) - Slatina, the Tetovo region: Source: No. 52)

(Миле Серафимовски, Митко Блажевски од Прндоој, Варвара и Здравко Серафимовски-Завс од Теарце во црквата Св. Петка во Варвара)
(Mile Serafomovski, Mitko Blazevski – Prndzooj,Varvara and Zdravko Serafimovski-Zeus, from Tearce in the church St. Petka in Varvara)

родовското име односно најстариот запаметен предок (Његошевиќи, Црнојевиќи, Караѓорѓевиќи, Реџапаѓиќ, Благојевиќ, и др.).

Така, кај Црногорците има традиција на пренесување на податоците за родот усно преку разни песни, приказни и преданија, но, има многу и пишани материјали или исклесано текстови за претците на гробови, камења, цркви и други споменици, за што Црногорците се многу горди и достоинствени и секој потомок го знае името и потеклото на родот, што може да се види во книгата Цетиње на авторите М.Јовичевиќ, Т. Пејовиќ и М. Ломпар, во која ги истакнуваат културно историските споменици на Цетиње и неговите владари, при што посебно го истакнуваат владиката Патар Петровиќ Његош и неговиот род (извор: ред. бр. 127).

Во истражувањето на мојот род Лалошои и за запишување и правење на родовско стебло, јас се обидов да го видам какво е и светското искуство.

Се поврзав преку интернет со неколку Веб сајтови, кои се специјализирани и ја следат, ја обработуваат и ја презентираат во електронска форма генеалогичката на илјадници, да не речам милиони семејства од светот.

Така, навлегов и се запознав со неколку Веб сајтови, како: www.genealogy.com ; www.famfamilytree.com ; www.famfamilyroots.com ; www.familytree.dna.com и www.Ancestry.com .

Во светот има безброј книги и специјализирани списанија кои го обработуваат прашањето на генеалогичката и може многу книги или да се купат или да се набават по електронски пат, па, јас не би цитирал некоја од книгите, но, би го споменал само часописот **Ancestry Magazine**, на кој може секој да се претплати и да го види какво е светското искуство за следење на претците.

Genealogy.com: MITKO SPIROSKI LESOCKI of LESOK MACEDONIA Page 1 of 2

Choose the Membership that's Right for You
Start your free trial today!
Click here to learn more

LEARNING CENTER | COMMUNITY | MY GENEALOGY.COM | SEARCH | SHOP | DONATE | WE CAN HELP

Community
Message Boards
Family Home Pages
Create a Home Page
Search Family Home Pages
Celebrity Trees
Virtual Cemetery
Search for a Tombstone
Contribute a Tombstone

Family Finder
Free State: [input]
Name: [input]
Last: SPIROSKI
Birth: [input]

MITKO SPIROSKI LESOCKI of LESOK MACEDONIA
Updated July 12, 2003

About Our Family Researcher

MITKO SPIROSKI LESOCKI

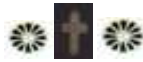
Mitko Spiroski e roden vo Lesok Macedonia vo Septemvri 29, 1949 .
Sega zivee vo Skopje glavniot grad na Macedonia .
Ozneset sam vo Slavica Spiroska, a mojnisko prezime Culahtkova od Velestina Macedonia .
Vo brakot imame dve deca i toa; sinot Ogmen Spiroski koji e roden vo Mag 1, 1982 vo Skopje Macedonia i ќerkata Jakra Spiroska rodena vo Februari 26 vo Skopje Macedonia .
Moite roditeli se; tasto Zivko Trpkov Spiroski roden vo Lesok Macedonia i majka Jordanka Tesleva Spiroska rodena vo Jancuzi 1924 Macedonia .

Contact the Author

Mitko Zivkov Spiroski
Bul Jane Namirski 118/2-22
Skopje, Macedonia 1000
Macedonia

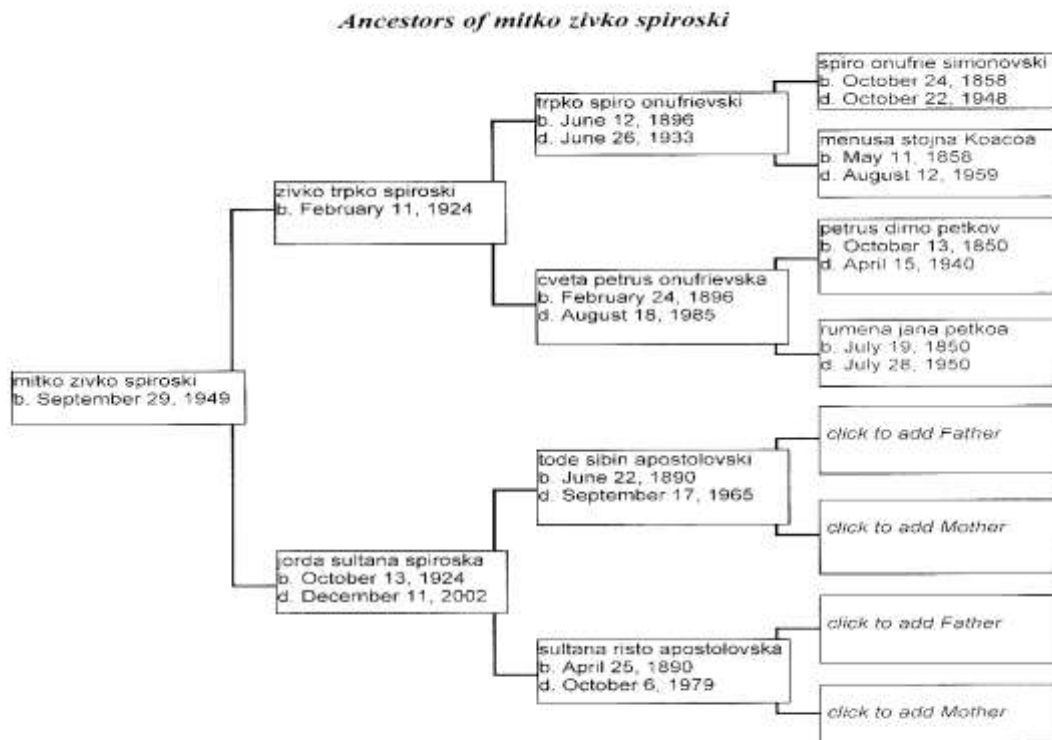
<http://www.genealogy.com/users/s/p/s/Mitko-Spiroski/> 29.08.2006

(ВЕБ сајт: www.Genealogy.com ,12.07. 2003 г. семејството на Митко Спироски-Извор: ред. бр.179)
(ВЕБ сајт: www.Genealogy.com , 12.07. 2003 г. Family Mitko Spiroski-Sours: No. 179)

Денеска во светот има неколку компјутрески програми за евидентирање на податоците за генеалогичката на фамилијата. Овие програми може да се набават по пазарна цена, но, има и sheeweere (бесплатни) програми. Во овие програми се внесуваат и се обезбедуваат податоци за: име и презиме, татково име, моминско презиме, година на раѓање и умирање, занимање и што работи лицето, место и држава на раѓање, а се внесуваат и фотографии и видео клипови и др.

Page 1 of 1

http://www.genealogy.com/genealogy/cgi-bin/tree_gen.cgi?state=tree&zoom=1&prim=1... 29.08.2006

(Потекло на семејството на Митко Спироски од Лешок на: www.Geneology.com)
 (Origin of Mitko Spiroski's family - Lesok : www.Geneology.com)

Попознати се следните програми: **Fammily Tree Maker 16**, **Fammily Roots** и др. Овие програми се изготвени на високо професионално и бизнис ниво и денес е многу профитабилен бизнис. Еден програм може да се набави за 24 УСА долари.

Денес во светот има можности за 100-на евра да се направи ДНК односно DNA анализа за генетското потекло на семејството (издвојување до 37 маркери, Y-ДНА и

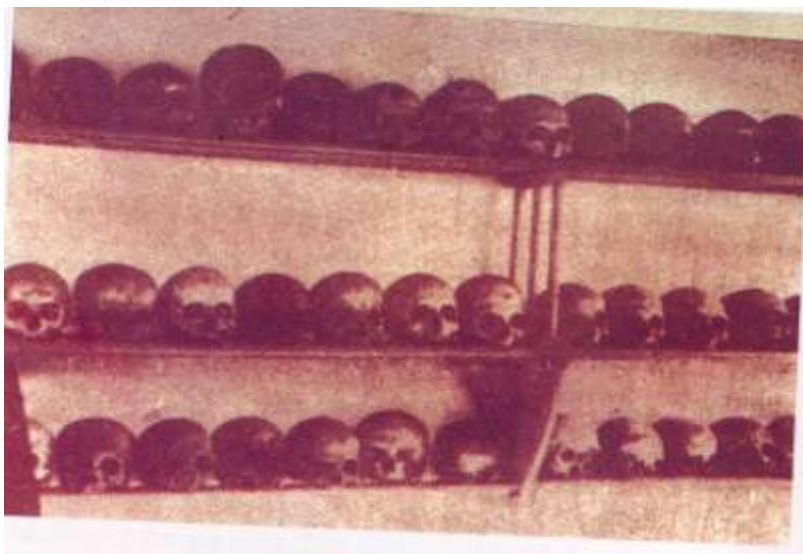

др.) и може преку интернет и преку поштенски пратки по ДХЛ да се направат тест анализи, на Веб сајтот: www.familytreedna.com, кој е прв и најголем Генаолошки тест сервис во светот. Би сакал да напоменам дека ДНК тест може да се направи од крвта на живите лица, но, може да се направи тест и од коските на починатите и така успешно да се направи анализата. Преку тест анализа може да се утврдат ДНК маркерите на родот Лалошой од Лешок и од лозата од Непроштено и со материјални докази да се утврди заедничкото потекло.

Во нашата земја комплетни ДНК тест анализи се прават во посебно одделение на Македонската академија на науките и уметностите во Скопје, во која за прв пат во мај 2009 година се вработи мојот син Огнен Спирски (извор: ред. бр. 83 и 171).

Одредени ДНК анализи и испитувања се вршат и во Институтот за имунологија во Скопје, во кој работи како раководител мојот брат Мирко Спирски (извор: ред. бр. 64 и 111).

Примерно на сајтот www.Genealogy.com обработени се стотици илјади фамилии за неколку векови наназад и тоа во САД, Франција, Англија, Германија и др. земји и за некои фамилии има податоци и до 13 век, што за наши прилики ова се фрапантни податоци.

(Черепи на игумени и калуѓери во Коскарницата во Лешочкиот манастир, 1927 год.)
(Bobs of monks on Lesok,s monastery, 1927)

Можеби со ДНК анализи на коските и черепите ќе дојдеме до нови сознанија за игумените и калуѓерите и за претците, црковни лица од Лалошовиот род. Мислам дека треба да се има во предвид дека има многу гробови од родот Лалошой на гробиштата Св. Харалампие на Костоо и на гробовите околу црквата Св. Богородица во Лешок и во гробиштата на црквата Св. Архангел и Св. Илија во Непроштено и верувам дека еден ден со ДНК тестови ќе се потврдат старите корени на нашиот род Лалошой во Лешок.

Во 1999 година со фамилијата бевме во Монако и го поставивме и Музејот. Ми остави голем впечаток фамилијарното стебло на Наполеон Бонапарта кое почнува од некаде 1290 година.

(Митко, прв од лево-на крај, Моите соученици- матуранти 1965-68, во Гимназијата Кирил Пејчинович, Тетово, мај 1968 год.)

(Mitko, first on the left, above, My fellowstudents- graduates 1965-68 at the Gymnasium Kiril Peychinovich, Tetovo, May, 1968)

Јас се обидов да креирам свој тип на родовско стебло. Моите сознанија и увид за креирање на разни стебла на многу автори, не ми беа прифатливи и Јас сакав да дадам свој единствен начин на нашето родовско стебло Лалошои и фамилијата Спирски. Затоа, го користев Програмот Excel 6.00 од Offis 2003 на Microsoft. Бидејќи родовското стебло на мојот род Лалошои го следев по машка и женска линија за 12 поколенија-колена, собрав многу податоци за 1645 лица, при што, јас направив не стебло, туку, фамилијарна и родовска Пирамида кои се внесени во фолдерот 2. ТАБЕЛИ(Tables), а посебно во Табелата бр.1, 2 и 2-а (види: Табела бр.1, 2, 2-а , како и Табелите од бр.3 до 35, кон оваа книга).

Планирам, покрај оваа книга што ја припремам и наскоро ќе ја објавам, а бидејќи собрав многу конкретни и прецизни податоци кои не е можно да влезат во една книга, истите да ги внесам на мојата сопствена-лична Веб страна која ќе носи наслов: www.spiroski.com.mk . Со ова, секој заинтересиран од родот или било кој читател ќе може да ми испраќа пораки на E-mail адресата: spiroski@t-home.mk. На овој начин ќе се отвори можност ние во родот Лалошои и фамилијата Спирски современо и брзо да комуницираме, соработуваме и да се запознаеме, а посебно ќе створиме можности новите млади поколенија да се запознаат, а да се запознаат и со другите фамилии од нашиот род, потоа Пирамидата- Стеблото да се дополнува и корегира со нови податоци и т. н.

Сметам дека податоците за лицата искажани во Табелите бр. 1 до 35 на родот Лалошои изработени во Excel е многу прегледен и практичен, бидејќи може да се види целата фамилија од секое колено и многу лесно ќе може на Веб сајтот да се пребаруваат податоците со кликување на името, презимето или местото преку тулбарот Edit и потоа – Find. Податоците може и да се корегираат, ажурираат, да се превземаат (дополонуваат), по E-mail да комуницираат меѓу себе потомците и да разменуваат податоци, па, и да прават и успешни бизниси меѓу себе.